

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

Bonitatis diuinæ amplior testificatio, eiusque confirmatio ex hominis initijs
& progressu. Capvt VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

temporum spatij mirabiliter gubernantur. Omnia sunt in Deo summa, inque administratione vniuersi admiranda, sed nos nostris verbis vtimur ad ea vt cunque eloquenda, quæ omnem orationem vincunt, & quorum rationem animus noster plene intueri non potest. Tantum autem 1. Corin. 13. lucis homini diuinitus est datum, quantum necesse est, vt ei ad veniam aditus, & ad salutem reditus esse possit. Et si ergo ille rex ac vates diuinus, difficiliorem esse cognitionem celestium rerum, quàm vt Psalm. 139. ipse adsequi, sublimiorem quàm ad eam pertingere posse adseueret, tamen cum se animus ad cælum attollit, incredibilis fulgor exoritur, quo mentes illuminantur, omnium caducarum rerum sollicitudines pelluntur, & vera consolationis sensu pietates implentur.

Bonitatis diuinæ amplior testificatio, eiusque confirmatio ex hominis inijtis et progressu.

CAPVT VII.

Itaque

ITaque ex ijs quae commemorata sunt
 certa fide constat, id quod ne impij qui-
 dem, si aliqua conscientijs eorum adfe-
 ratur vis, negare possunt, DEVM omnis
 boni, nullius mali autorem esse. Bonitas
 enim in illa praestanti natura summa est,
 quae in immensum excellit omnia, quae su-
 pra infraque nos sunt: vniuersa via do-
 mini misericordia sunt & veritas, gloria
 eius super caelum & terram est, ad quam
 praedicadam, nihil est in vniuerso tam hu-
 mile, tamque excelsum, quod non vires
 summas suas, debeat adferre: vt & res in-
 animata, & omnis spiritus laudet Domi-
 num, & benedicat nomini sancto eius in
 seculum, & in seculum seculi. In quo au-
 tem? Si virtutem terribiliam operum ipsi
 us dicant, si magnitudinem memorent, si
 memoriam abundantiae bonitatis eius e-
 nuncient, si iustitiam eius praedicet, quod pa-
 tiens & miserator Dominus, quod bonus
 Dominus vniuersis, & miserationes eius
 super

Psal. 150.

Psal. 145.

super omnia opera eius. In horum ergò celebratione si laus est Dei, contumelia eius in eo erit, si minùs beneficus dicatur: nihil est ab illa optima natura remotius aut magis alienum, nihil tam ei proprium, quam foelicitatem suam longè latequè diffundere, & de his, quæ procreata sunt benè mereri. Si autem id quod dederat DEVS, ademit ipseus hominis peccatū, quod ex eo omnia perierūt, eius culpa est: quod ad eum seruandum iterum se conuertit DEVS, bonitas Dei. Itaque & vis omnis diuina ad benè merendum de bonis cōparata est, & cū omnia ab fonte boni ortum ducant, desinere ea in optimum finē est neceffe: non ergò voluit mala, non fecit, non vt existerent iussit, homo ipse irritiuit se illis, & cognita imis sensibus incōmoda sunt: ò noxiam cupiditatem scientia, cuius ei spem aduersarij maleuolentia fouet, quod autem viuit, nec planè est confectus, totum hoc Dei est, qui eum beneficentia sua atque cura tuendum suscepit,
nec

nec misericordiam ab eo suam vnquam auertit.

¶ Necesariam atque vtilem homini malorum irrogationem, diaboli etiam violentiam esse, deque Dei in his moderandis summa ac diuina cura.

CAPVT VIII.

AD hanc tantam lucem impij claudunt oculos, & quoniam aduersus DEVM peccant, vt cæci ambulat, nec rationem eorum, quæ cœlitus administratur ac fiūt, cōscelerata consciētia admittunt. Et si enim omnia ordine occulto fiant, tamen ad eum considerandū, Deus nos mente ceu manu ducit. Tanta est animi labes ex illa auita noxa, vt magna propensione in omne peccatum feratur, ad quam coërcendam, nullus rigor, nulla seuerā animaduersio satis valet, nec refrinari eius violentia potest. Quod si ille liber malorum ac solutus esset, nullis nexibus vinculisq; constringeretur, in qua dā
na?